

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku W. D.
przy uczestnictwie A. D.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 11 września 2015 r., sygn. akt XV Ca [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. oddala wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy w P. dokonał podziału majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki w ten sposób, że opisaną w postanowieniu zabudowaną nieruchomość gruntową o wartości 140.000 zł przyznał na wyłączną własność wnioskodawcy, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, tamże opisane, o wartości 226.000 zł przyznał uczestniczce, tytułem dopłaty zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 43.000 zł, wartość przedmiotu podziału ustalił na kwotę 366.000 zł, oddalił wniosek o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym i orzekł o kosztach postępowania. Apelacja uczestniczki, w której kwestionowała ustalenie równych udziałów

małżonków w majątku wspólnym i domagała się ich ustalenia w proporcji 85% i 15%, została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 września 2015 r.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego, uczestniczka domagała się uchylenia tego postanowienia i zmiany postanowienia Sądu Rejonowego przez ustalenie nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym przez przyjęcie, że wnioskodawcy przysługuje w tym majątku udział w wysokości 15% a skarżącej w wysokości 85% i w związku z tym domagała się odpowiedniej zmiany w zakresie własności rzeczy i wysokości należnej wnioskodawcy spłaty. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia uczestniczka wskazała kwotę 366.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, Sąd Najwyższy nie jest związany wskazaną przez strony wartością przedmiotu zaskarżenia i może dokonać jej sprawdzenia na podstawie akt sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, nie publ., z dnia 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, nie publ. i z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11). Sprawdzenie jest niezbędne wówczas, gdy od tej wartości zależy dopuszczalność skargi kasacyjnej.

Art. 519¹ § 2 k.p.c. stanowi, że w sprawach o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150.000 zł. W orzecnictwie przyjmuje się, że w takich sprawach wartość przedmiotu zaskarżenia sprowadza się do wartości konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego objętego zaskarżeniem (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 r., III CZ 98/02, OSNC 2004, Nr 1, poz. 11).

Badanie w sprawie niniejszej dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia wymaga uwzględnienia, że co prawda wartość majątku wspólnego małżonków wyniosła kwotę 366.000 zł, jednakże w wyniku podziału tego majątku skarżąca już uzyskała wartość odpowiadającą połowie jego wartości czyli 183.000 zł, a domaga się wartości wyższej, bo 85% z 366.000 zł czyli wartości odpowiadającej kwocie 311.000 zł. W tej sytuacji interes prawny,

którego ochrony skarżąca domaga się skargą kasacyjną, zamyka się różnicą kwot: 311.000 zł i 183.000 zł czyli kwotą 128.100 zł. Ta zatem kwota, a nie kwota 366.000 zł, wyraża wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie niniejszej. Jest to kwota poniżej progu ustawowego dopuszczalności skargi kasacyjnej w sprawie o podział majątku wspólnego, co czyni skargę kasacyjną wniesioną przez uczestniczkę niedopuszczalną.

Z podanej zatem przyczyny skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu, co orzeczono na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 13 § 2 oraz art. 519¹ § 2 k.p.c.

Wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym podlegał oddaleniu. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę kasacyjną, został powiązany wyłącznie z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów powiązała wyłącznie z niektórymi, przez siebie wskazanymi, rozstrzygnięciami (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01; z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12; z dnia 22 października 2014 r. II CSK 235/14 nie publ.), które jednak w sprawie nie zapadły i nie dostrzegła wady skargi kasacyjnej prowadzącej do jej odrzucenia.